USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: nezl. A. R.**, zastoupen zákonnou zástupkyní: L. R., zastoupen Mgr. Martinem Bauerem, advokátem, se sídlem Brno, Lipová 22, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 821/2003 - 19 ze dne 13. 11. 2003,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Martinu Bauerovi, **se určuje** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 2150 Kč. Odměna bude poukázána z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 821/2003 - 19 ze dne 13. 11. 2003, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1823/VL - 01 - P18 - 2002 ze dne 4. 7. 2003, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl a kterým bylo zároveň rozhodnuto o tom, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatel se v průběhu soudního řízení před krajským soudem zdržoval společně se svojí zákonnou zástupkyní na adrese „P. s. B. –

J.“, kam byl doručen nyní kasační stížností napadený rozsudek, a sice dne 19. 12. 2003. Kasační stížnost byla k poštovní přepravě podána dne 9. 9. 2004.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 2. 1. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 9. 9. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovateli byl přes shora uvedené usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2004, č. j. 46 Az 821/2003 - 40, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Martin Bauer, který k výzvě soudu doplnil kasační stížnost (což opožděnost podání samotné kasační stížnosti nemohlo nijak zhojit). Nejvyšší správní soud proto přiznal ustanovenému zástupci odměnu ve výši 2150 Kč (dva úkony právní pomoci spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v písemném podání soudu týkajícím se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dva režijní paušály podle § 13 téže vyhlášky) a stanovil k jejímu vyplacení přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu